“No podem canviar la realitat que existeix, som al Mediterrani”

Fa dotze anys que va marxar de Girona per ser el màxim responsable dels Bombers a Catalunya. Ara torna per afrontar nous reptes a la regió, i amb els efectes que ha deixat la crisi

Antoni Rifà, fotografiat al seu despatx de la seu de la Generalitat de Catalunya a Girona Foto: LLUÍS SERRAT.

Ha trobat la casa endreçada i escombrada?M’he trobat la casa força ben endreçada. L’equip que fins ara ha portat la regió crec que han fet un treball molt interessant. S’ha passat d’una situació molt més reactiva a treballar molt amb proactivitat, és a dir, a fer treballs de preparació per a la resposta, amb més pràctiques. Moltes de les persones que queden ja hi eren i les coneixia d’abans de marxar. El grup és bastant semblant. Durant el període que jo vaig ser primer hi va haver canvis organitzatius a la regió que es veuen reflectits ara mateix. Hi ha una estructura més estable, que a mi em pot ajudar.Ve motivat per a aquest nou repte que té al davant?Vinc amb ganes i aposto per donar tot el que pugui amb la meva humil experiència per tirar endavant la regió.L’Enric Cano és un home que ha deixat petja en aquells que el coneixíem. Un home de proximitat, amable, treballador... És un repte per a vostè que, per aquesta banda, no es noti el relleu?Evidentment. L’Enric ha estat una figura molt marcada. Han estat dotze anys fent cap de regió, i el que ha après l’ha fornit. És una persona coneguda al territori i entre els bombers. Espero gaudir de la seva experiència al meu costat. El fet que ho hagi deixat és un inconvenient per a ell, però per a mi representarà un ajut i un suport. També ens uneix una col·laboració i una amistat de la meva primera estada aquí, a Girona, i per tant jo crec que en podré gaudir. Cal agrair-li tot el que ha fet i tot el que m’està ajudant fins ara. No puc dir altra cosa.Veig que no tem per les Gavarres. Ja sap allò que diuen que un dia o altre cremaran.Tenim un context climàtic i geogràfic molt específic, tant a escala de Catalunya com de comarques gironines. En aquest sentit crec que és important preparar la resposta, l’autoprotecció i l’organització de la pròpia regió. Ara com ara considero que això està encarrilat i estem preparats per quan calgui. No podem canviar la realitat que existeix, som al Mediterrani.La proclama “els bombers sempre seran nostres” s’ha sentit molt sovint aquests dies. Creu que la situació política ha servit per acostar el cos a la societat catalana?En general el cos de Bombers és un cos de proximitat a les persones. Ens movem per les seves preocupacions i pels seus problemes. I per aquesta banda considero que la gent ja ens coneix. En paral·lel, els Bombers de Catalunya i els de Girona estan molt implicats en el país, però en molts àmbits. Fa quinze dies van participar en La Marató solidària de TV3, altres vegades s’han organitzat per donar sang, el calendari solidari, etc. Som molt propers a la gent, i així és. Això és bo. Cal que el nostre país entengui que el seu cos de funcionaris, i ara parlo en general, és proper a la població i no és aliè al context actual.Amb el nou canvi d’any, no s’ha animat a participar en el calendari solidari dels Bombers?Ni hi he sortit ni m’ho han ofert. A banda d’aquesta iniciativa que sempre té més ressò perquè és simpàtica, també cal tenir present que se’n fan d’altres molt importants que ens acosten en aquesta relació amb el ciutadà.Ha fet la carta als Reis Mags d’Orient? Els ha demanat moltes coses per als Bombers?La meva carta és molt clara. La crisi ens ha afectat molt. Nosaltres tenim problemes d’envelliment del parc mòbil, d’alguns parcs de bombers, i encara avui no tenim la plantilla completa. I per tant, no puc fer cap altra cosa que demanar-les totes. Hi ha un pla estratègic per part

de la Generalitat que vol intentar revertir aquesta situació, però és clar que no és el mateix comprar un cotxe que un camió de bombers.També ha demanat que plogui?Això li cal al país en general, però també als Bombers en particular. En tot cas, nosaltres hem d'estar preparats en totes les situacions que es donen. Algun dia haurà de caure aquesta pluja tan desitjada.Encara és oberta la ferida d'Horta? Vostè era el màxim comandament dels Bombers quan hi va haver la tragèdia.En l'aspecte particular no crec que sigui objecte de valoració. En l'aspecte col·lectiu, Horta de Sant Joan va ser un punt d'inflexió, dramàtic, i ha servit per fer canvis, retocar aspectes organitzatius, formatius, entre d'altres. Mai podrem dir que tot s'ha resolt, però s'ha estat treballant durant els últims anys per solucionar les mancances. Entenc que en l'aspecte personal segons a qui li hagi tocat més o menys lluny, en tindrà una visió diferent, però crec que pel que fa a organització, s'ha fet més forta arran d'aquells fets.Com Messi amb el Barça, vostè preveu retirar-se a Girona?A mi m'agradaria que fos el meu darrer destí operatiu, però després la realitat va com va, i això pot canviar.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 10-01-2018 Pàgina 52

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/1317819-no-podem-canviar-la-realitat-que-existeix-som-al-mediterrani.html